

**РАН БОСИЛЕК
СЛАДЪК СЪН
ДАНА И КОЛЮ ЗАКУСВАТ И
РАЗГОВАРЯТ**

chitanka.info

Дана. Ех да знаеш, Колчо, какъв сън съм сънувала нощес?

Колю. Какъв?

Дана. Сънувах, че чичо Тевекелко ме заведе в новата сладкарница. Седнахме на една маса. Донесоха ни пълна чиния с различни сладки. Аз изядох една, още една, че още една... Колко бяха вкусни!

Колю. Ами сети ли се поне една сладка да вземеш за мене?

Дана. Сетих се, но не ти донесох, защото нали знаеш, че от сладки те боли стомаха.

Колю. Болял ме — вятър! Свидла! Гледала само за нея да има! Пък аз и насън каквото имам, все на тебе го давам. Нощес сънувах, че държа един бонбон, обвит в бяла хартишка. Ти ми го поиска и аз ти го дадох. Като го разви, бонбонът беше като бял прах. Не бях виждал такъв бонбон. Поисках и аз да опитам. Но доде те видях, ти го изсипа в устата си...

Дана. Е, после?

Колю. После почна да викаш, да плюеш и да тропаш с крака... Тогава чак разбрах, че съм ти дал онзи прах хинин, дето го скрихме в долапа, когато беше болна. Уж да го не вземеш, пък мама ти купи още пет!

Дана. Мълчи, Колю! Подгорче ми в устата.

Колю. Нищо, нищо, Данке. Хапни си от нощесните сладкиши и ще ти мине!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.